

Der var flere derovre, der, kunne jeg mærke, delte min opfattelse af, hvad der foregik. Det var ikke på forsøgsafdelingerne, det var i de almindelige stalde, hvor man altså arbejder med dyrene på en måde, som også foregår rundt omkring. Den måde, som jeg så både høns, kyllinger, ræve og først og fremmest grise blive behandlet på – det så lidt bedre ud for kalvenes vedkommende – var ganske forfærdelig. Men det var helt, helt lovligt.

Så vil jeg lige sige om de breve, jeg får, at det er folk, der tilkendegiver, at de stemmer på – ikke så meget Fremskridtspartiet, nu er Det Dansk Folkeparti, det er moderne at stemme på – men når man virkelig er kommet ned igennem hele lokumstønden, står der til sidst, at det kommer fra Dansk Folkeparti.

Den fg. formand (Ove Fich):

Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er meget, meget svært at finde ud af SF, synes jeg, i denne debat. Altså: De uhumske breve kommer fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, og det hele slutter med, at de nu kun kommer fra Dansk Folkeparti. Fru Margrete Auken må undskylde, men jeg synes nok, det kører lidt for meget rundt for hende i denne sag.

Det kommer naturligvis ikke bag på Fremskridtspartiet, at det her i salen åbenbart stadig væk er sådan, at der er nogle, der tillader sig, sådan vil jeg godt udtrykke det, at være modstandere af dette forslag, der vil sætte velfærd for alle dyr i højsædet. Det mest triste er jo, at når det for Fremskridtspartiet drejer sig om dyrevelfærd, herunder i forbindelse med dette forslag, vil andre sædvanligvis tale om religion.

Jeg vil godt opfordre os alle sammen til, at vi nu holder os til denne diskussion uden at diskutere religion. Dette forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, har intet, og jeg vil godt understrege, intet med religion at gøre.

Det, sagen handler om, er, at dyrene har det bedst muligt, uanset om vi taler om kyllinger, geder, får, kvæg eller andre dyr. Princippet fra jord til bord skal gælde i hele kæden, også i slagteøjeblikket.

Det er sådan, som vi også har hørt i dag fra visse partiers side, at der, efter at vi sidste gang fremsatte dette forslag, blev lavet et kompromisforslag af Dyreetisk Råd. Det trådte i kraft den 1. juli 1997, og det, man kom frem til, var,

at kyllinger skulle fjernes fra slagtekæden og derefter manuelt, som ministeren var inde på, have skåret halsen over med en kniv.

Når det drejer sig om kvæg, skæres halspulsåren over, og umiddelbart efter får de et skud med bolt pistolen. Jeg kan nævne, at i Frankrig sker det samtidig, hvilket efter Fremskridtspartiets mening vil være det rigtige tidspunkt, når det altså ikke kan blive før slagtetidspunktet.

Jeg vil i dag gerne kraftigt understrege, at som jeg har sagt tidligere, har det for Fremskridtspartiet intet med det religiøse at gøre.

Formålet er selvfølgelig, at vi behandler vore slagtedyrs anstændigt, men der er altså åbenbart stadig nogle her i salen, der ikke ønsker at arbejde fuldt ud for dette formål. Man bør rent ud sagt skamme sig over, at der her i salen fortsat er nogle, der vil acceptere, at der ikke skal gælde dyreetiske regler med hensyn til dyrevelfærd, når det drejer sig om slagtemetoderne.

Jeg synes faktisk, at der sidste gang, Fremskridtspartiet havde et lovforslag til behandling – der stort set var identisk med dette, som nogle også ganske rigtigt har sagt – var meget bred støtte her i salen til Fremskridtspartiets lovforslag. Både SF, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Jacob Haugaard samt selvfølgelig Fremskridtspartiet støttede forslaget.

Hvis der er nogen, der stadig skulle komme ind på Anden Verdenskrig, jødeforfølgelser m.v., som vi hørte sidste gang, må vi altså melde hus forbi. Vi ønsker ikke at føre debatten på dette plan, og Fremskridtspartiet tager skarpt afstand fra en sådan debat.

Når jeg tænker tilbage, har jeg bl.a. oplevet, at man sagtens kunne få flertal for, at det f.eks. skulle være strafbart at kupere haler på hunde. Denne handling, som vi tidligere i historien har accepteret, kunne man altså nemt skabe et flertal for at forbyde.

Når det handler om at forbyde al omskæring, reel skamfering af udenlandske småpiger, som Fremskridtspartiet sammen med andre partier tidligere har foreslået her i Folketingssalen, ja, så kunne vi heller ikke skabe flertal for at forbyde disse modbydelige handlinger, som vi vil kalde det.

Man må altså spørge sig selv: Hjælper det ikke? Har man ingen skam i livet med hensyn til det, der sker her på området?

Jeg ved ikke, hvad der går gennem folketingskollegernes hoveder, hvis der da i det hele taget går noget igennem på det her punkt, må